No. 18, 30 Mei 1941

De Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen. — Uitgave: NENASU, Leiden
Opstelster: A. W. te Luij, Zeestraat 76, Den Haag, Tel. 182440
Administratie-adres: Postbus No. 2, Leiden, Telefoon 21545

Abonnementsprijs: f 0.79 per halfjaar: f 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 t.n.v. Volk en Vaderland, Leiden (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 2, Leiden. Prijs 10 cent met inbegrip van porti. Advertenties 50 cent per regel. Korting bij contract

Op zijn verjaardag ontving de Leider zijn trouwste werkers en werksters: de colporteurs(trices) en de inners(sters)

De verjaardag van den Leider

De ontvangst van de colporteurs/trices en inners/sters

11 Mei is een echte Meidag voor onze Beweging, want dat is de jaardag van onzen Leider.

De elfde Mei 1941 was tevens een onvergetelijke dag voor ons, N.S.B.-ers. Want het was na een moeilijken tijd voor ons, Nederlandsche nationaal-socialisten, dat de zon scheen op de lange rijen zwarthemden, die op de Maliebaan defileerden langs hun Leider.

Alom in de bladen hebben zij, die dezen dag niet te Utrecht konden doorbrengen, kunnen lezen over het grootsche huldebetoon den Leider door zijn getrouwen gebracht. Hem werd nog eens op overtuigende en spontane wijze gemeld: wij, mannen en vrouwen van de N.S.B., volgen u, Leider, wij zijn bereid, wij zetten den strijd onvermoeid voort tot heil van ons volk en vaderland.

Wij willen hier geen uitgebreid verslag van dezen onvergetelijken dag brengen, wij nemen u mee naar de werkkamer van den Leider in het Hoofdkwartier, waar hij zijn trouwste medewerkers en medewerksters, de colporteurs en colportrices, de inners en insters, toesprak.

De Leider heeft zijn naaste medewerkers van het Hoofdkwartier ten huize van den commissaris der provincie Utrecht ontvangen. Hij schouwde in het openbaar de W.A., de SS, den Nationalen Jeugdstorm. Maar voor de ontvangst van zijn colporteurs en inners, de colportrices en insters, opende de Leider zijn eigen familiekring. Zij bleven Leider en Beweging trouw. Zij, deze mannen en vrouwen, vormden de kern van de Beweging, zij waren het, de naamlooze werkers en werksters, door wier gezamenlijke krachten de Beweging werd gestuwd.

Hier onthield de Leider zich van het uitspreken eener rede. Hier blikte hij in de oogen van zijn getrouwen, hier drukte hij hun de hand en dankte hen.

> „Aan het einde van ieder menschenleven komt het er geen steek op aan of dit afscheid geschiedt in de gevangenis of op een praalbed. Het komt er alleen op aan of Gij Uw plicht hebt gedaan tegenover God en de menschen."
>
> Mussert („Volk en Vaderland", 4 Jan. 1936).

eigen werkkamer en het is vooral deze prachtige geste geweest, die deze bijeenkomst tot een onvergetelijk gebeuren van dezen hoogtijdag heeft gemaakt.

Daar, in zijn werkkamer, stond de Leider voor zijn getrouwen, zij, die dag-in dag-uit vijf jaren lang, velen onder hen nog langer, hun plicht deden ondanks spot en hoon hunner eigen volksgenooten, ondanks dreigementen, ondanks terreur, ondanks uitstooting uit den

En na dezen dag gaan zij, met zoo mogelijk nòg meer bezieling, de posten op de hoeken der straten en aan de deuren van hen, die nog ziende blind zijn en deze deuren voor eigen volksgenooten gesloten houden — weer innemen.

Zij weten, dat zij hun krachten geven voor het heil van volk en vaderland!

Boekbespreking

„Het simpele leven" door Ernst Wiechert. Uitgave: Zuid Hollandsche Uitgevers Mij., Den Haag.

Een jong Duitsch zee-officier ziet zich uit zijn verband gerukt als de wereldoorlog 1914—1918 is afgeloopen en het Duitsche leger heeft opgehouden te bestaan. Hij vervreemdt van zijn wereldsche vrouw, die zich niet kan schikken in den nieuwen toestand.

Hij vertrekt en verhuurt zich als visscher op een kasteel waarbij een vischvijver behoort van groote afmeting. Geheel alleen gaat hij op het eilandje, dat in den vischvijver ligt, wonen en hervindt zichzelf door noesten arbeid.

Buiten, in de wereld, voltrekt zich het leven en een rumoerige tijd breekt aan. Een nieuwe gedachte gaat door het land en dringt ook door tot den eenzamen gewezen officier.

Zijn eenzaamheid wordt gebroken door de komst van zijn vroegeren bootsman die, zeeman als hij is in hart en nieren, begrijpt hoe zwaar zijn gewezen commandant het zal krijgen, vooral wanneer de winter aanbreekt. De beide mannen blijven bij elkaar en een ware kameraadschap heerscht er tusschen beide mannen, die, losgeslagen van de ankers van het leven, door den arbeid het ware, èchte leven weer herkennen.

Het boek ademt den nieuwen geest van arbeid en kameraadschap, echter de uiterste consequentie die wij gaarne de mannen zagen aanvaarden, missen we.

Zeer tot hun recht en sprekend tot ons, nationaal-socialisten, komen vooral de passages in dit boek waarin de schrijver de tegenstellingen schildert tusschen twee werelden: de oude, ondergaande, die de hoofdpersoon voor gek verklaart, omdat hij, gewezen officier, met eenvoudigen handenarbeid zijn brood wil verdienen, en de nieuwe opkomende wereld, waarin alleen door den arbeid de mensch zal zegevieren.

Het lijvige werk is uitstekend verzorgd. Anton Pieck verzorgde de vele illustraties en Nico Rost vertaalde het boek uit het Duitsch.

C. L

Kinderboeken van G. B. van Goor Zonens Uitg. Mij., Den Haag.

Phiny Dick schreef twee nieuwe boeken voor onze kinderen, „Suizebol en Bijdepink" en „Miezelientje en Kakeline de kip". Suizebol en Bijdepink zijn kabouters, dat verraadt wel haast hun naam. M. Toonder zorgde voor een frissche kleurige illustratie.

Miezelientje is een schattig poesje dat geweldige avonturen beleeft en Kakeline is een zwaarwichtige kip, waarvoor Miezelientje het eens even zal opknappen.

Wij kunnen van harte dergelijke kinderboeken aanbevelen, vooral waar de kinderen kennis maken het allerlei dieren, zooals Trui het varken, de deftige kikvorsch, een legertje van muisjes enz. En wat is er beter voor de kleinen, die in hun eigen fantasiewereldje leven, dan die fantasie juist over de dieren haar vrijen loop te laten?

Het boekje is keurig verzorgd en door de schrijfster zelf gezellig geïllustreerd.

Om de lezeressen reeds in dit nummer het verslag van de opening van het landelijk tehuis der N.S.V.O. te Amsterdam te kunnen brengen (mèt foto's!) zijn wij een week later uitgekomen dan gewoonlijk. (Zie pag. 4, 5 en 6.)

Onze Groningsche N.S.V.O.-sters houden zich kranig

Een wandeltocht, die een zilveren beker en . . . . nog wat opbracht

Voor de eerste maal heeft een ploeg van de N.S.V.O. meegedaan aan een afstandsmarsch, uitgeschreven door het Hoofdkwartier, en wel de Groningsche kameraadskes, die zich — getuige het onderstaande verslag — kranig gehouden hebben.

De N.S.V.O.-ploeg stond onder leiding van kams.ke Corrie Dijk, een jongerenleidster uit Groningen. Dit kameraadske vertelt ons nu hieronder „het het gegaan is":

Prachtig scheen de zon, op Zondag 18 Mei, toen 30 N.S.V.O.-sters uit Groningen vol moed afmarcheerden, om den prestatie-tocht van 30 km., uitgeschreven door de WA., mee te maken.

Vroolijk zingend trokken we door de stad naar buiten. Eerst moesten wij even aan elkaars passen wennen, want wij hadden slechts tweemaal geoefend en dan nog in groepjes, maar al spoedig hadden we het goede tempo te pakken en met flinken pas, keurig in het gelid, bereikten wij de eerste contrôle-post, even voor Haren.

De contrôle was niets verbaasd, dat er nog geen uitvallers waren, maar straks, als we terug kwamen, dan zou je eens wat zien!

Wij staken nog een beetje „verwaander" onze kin in de hoogte en tippelden verder, vóór ons de groep ᛋᛋ, àchter ons een afdeeling van de W.A.., dus wij waren onder goed geleide!

Bij een scherpen bocht in den weg was de eerste inspectie (die menschen schijnen erg van bochten te houden!). We strekten onze ruggen nog een beetje meer en ik geloof niet, dat we een slechten indruk maakten. Men maakte tenminste een beetje spottend de opmerking, dat we zoo nog den beker zouden winnen.

Het zonnetje begon heerlijk op onze ruggen te branden en telkens kwam een zacht windje ons weer wat afkoelen De natuur deed haar best het ons zoo prettig mogelijk te maken.

In Noordlaren begonnen we onze magen te voelen en we waren allemaal blij, toen we den ingang van het café „de Bloemert", vlak bij het Zuidlaardermeer gelegen, binnendraaiden.

Hier werd 3 kwartier rust gehouden en was er gelegenheid tot eten en blarenbehandeling. Het eerste deed iedereen, het tweede was niet zoo in trek. We dachten, dat die blarenbehandeling speciaal voor het zwakke geslacht bedoeld was, maar

(Foto Otto.)

N.S.V.O. marcheert!

toen enkelen van ons naar boven togen, bleken toch ook heel wat kameraden last van gevoelige voeten te hebben.

Na de rust was het voor vier kameraadskes beter om den terugweg per auto te doen, de anderen waren weer heelemaal uitgerust en zingende werd de terugtocht aanvaard.

Voorbij Noordlaren kregen we al gauw den grooten weg Assen—Groningen te pakken; de weg werd drukker en de belangstelling grooter. Wat kom je op zoo'n dag een massa kameraden tegen!

Zoo nu en dan zat, met een mismoedig gezicht, een uitgevallen kameraad aan den kant van den weg te wachten op de auto die hem zou opnemen en we hadden, helaas, niet veel medelijden.

De tweede contrôle-post was al een klein beetje verbaasd, dat de „meiskes" zoo taai waren en dat ze zelfs de kameraden bij konden houden. Telkens kwam de auto voor de uitvallers voorbij maar hij kon met de N.S.V.O. geen zaken doen.

In Haren stond een kameraadske met een emmer water voor de dorstigen maar met algemeene stemmen werd besloten om maar door te loopen, het was nu toch nog maar 5 km en prachtig op tijd, met flinken pas bereikten we om 5.15 ons uitgangspunt weer, luide toegejuicht door de belangstellenden aan den kant van den weg.

Ieder van ons kreeg haar welverdiende medaille en na een toespraak van kam. Wittkamp, bleek het, dat wij den zilveren beker, aangeboden door het Hoofdkwartier, gewonnen hadden en bovendien nog recht op een groepsmedaille hadden. Of we ook blij waren!

's Avonds zaten we weliswaar allemaal met onze gloeiende voeten in koud water, maar dat wisten de kameraden niet en dat moet u niet verder vertellen!

Het redactie-adres van „De Nationaal-Socialistische Vrouw" is thans:
ZEESTRAAT 76, DEN HAAG
(Tel. 182440)
Het administratie-adres b l ij f t: Postbus 2, Leiden.
Wij verzoeken alle stukken bestemd voor de administratie (aanvragen abonnementen, advertenties, adreswijzigingen, e.d.) rechtstreeks te zenden aan Postbus 2, Leiden.
Dus niet aan de opstelster, daar deze de stukken dan weer moet doorzenden en er zoodoende onnoodige kosten en vertraging ontstaan.

DE N.S.V.O
HAAR LAN

Het N.S.V.O.-huis aan de De Lairesse-straat 153 te Amsterdam.

Toen in 1938 de Leider een vrouwenorganisatie oprichtte, waren er wellicht velen — óók in onze eigen gelederen! — die deze gebeurtenis ietwat wantrouwig aanzagen.

Een vrouwenbeweging in de Beweging? 't Zou wat worden! Er waren nu al zooveel vrouwenbewegingen in den loop der tijden opgericht en weer ineengeslonken, dat men hier geen kans op een uitzondering zag.

Zeker, de kameraadskes in de Beweging waren zeer zéér nuttig. O, ze waren zelfs gemakkelijk! Want namen ze niet de akeligste karweitjes uit de handen hunner mannelijke kameraden over? Vierduitenfonds sociale zorg, inster — noem maar op wat onze kameraadskes al niet voor posten bezetten.

Maar een organisatie voor de vrouwen alléén.... neen, dàt moest je nog maar eens afwachten wàt het zou worden.

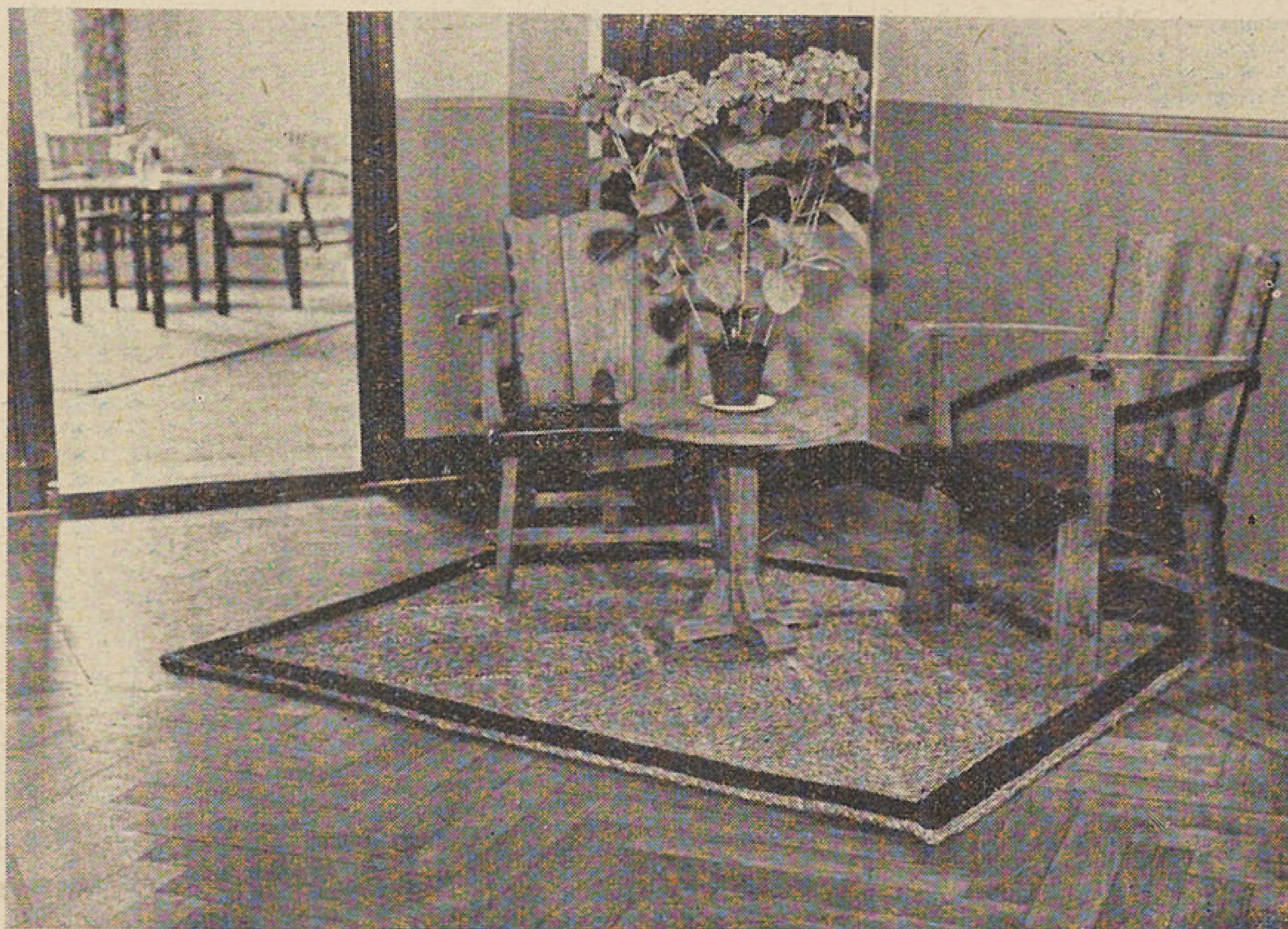
Doch — zooals in alles — de Leider had alweer eens goed gezien. Het is wat geworden: afdeeling na afdeeling der N.S.V.O. werd opgericht en groeide, zoodat deze weer moest worden gesplitst. Overal in de groote steden — ja, tot in het kleinste gehucht op het platteland, drong de wekroep der nationaal-socialistische vrouw, moeder eener nieuwe jeugd, door. Haar stem drong door de vensters der rijken en door de scheuren in de muren der vervallen huisjes van de armen.

Een groot eensgezind vrouwenleger vormde zich en stelde zich ten dienste der Beweging, van Volk en Vaderland, stelde zich bovenal ten dienste van.... de Jeugd, Neerlands toekomst.

Zaterdag, 17 Mei j.l. was wel een bekroning op den nijveren arbeid van onze N.S.V.O.-sters. Op dien dag kon kam. Kardoes, organisatieleider der N.S.B., uit naam van den Leider, die zelf verhinderd was aanwezig te zijn, het Landelijk Tehuis der N.S.V.O., gelegen aan de De Lairessestraat 153 te Amsterdam, plechtig overdragen aan de landelijk leidster kam.ske O. de Ruiter-Van Lankeren Matthes.

In zijn toespraak tot de aanwezigen, die waren opgekomen uit alle windstreken van het land, herinnerde kam. Kardoes aan den tijd, dat de vrouw in de N.S.B. de straat op ging, gewapend met „Volk en Vaderland", dat zij streed naast haar mannelijke kameraden — zooals zij nog strijdt voor den opbouw van haar volk en vaderland. Zij, de nationaal-socialistische vrouw, weet, dat zij is de hoedster van de Germaansche volksgemeenschap.

Kam.ske De Ruiter zeide in haar toespraak, dat onze vrouwen de vaste overtuiging hebben, de N.S.V.O. uit

De hal.

Foto's
Fotoc

HEEFT
LIJK TEHUIS

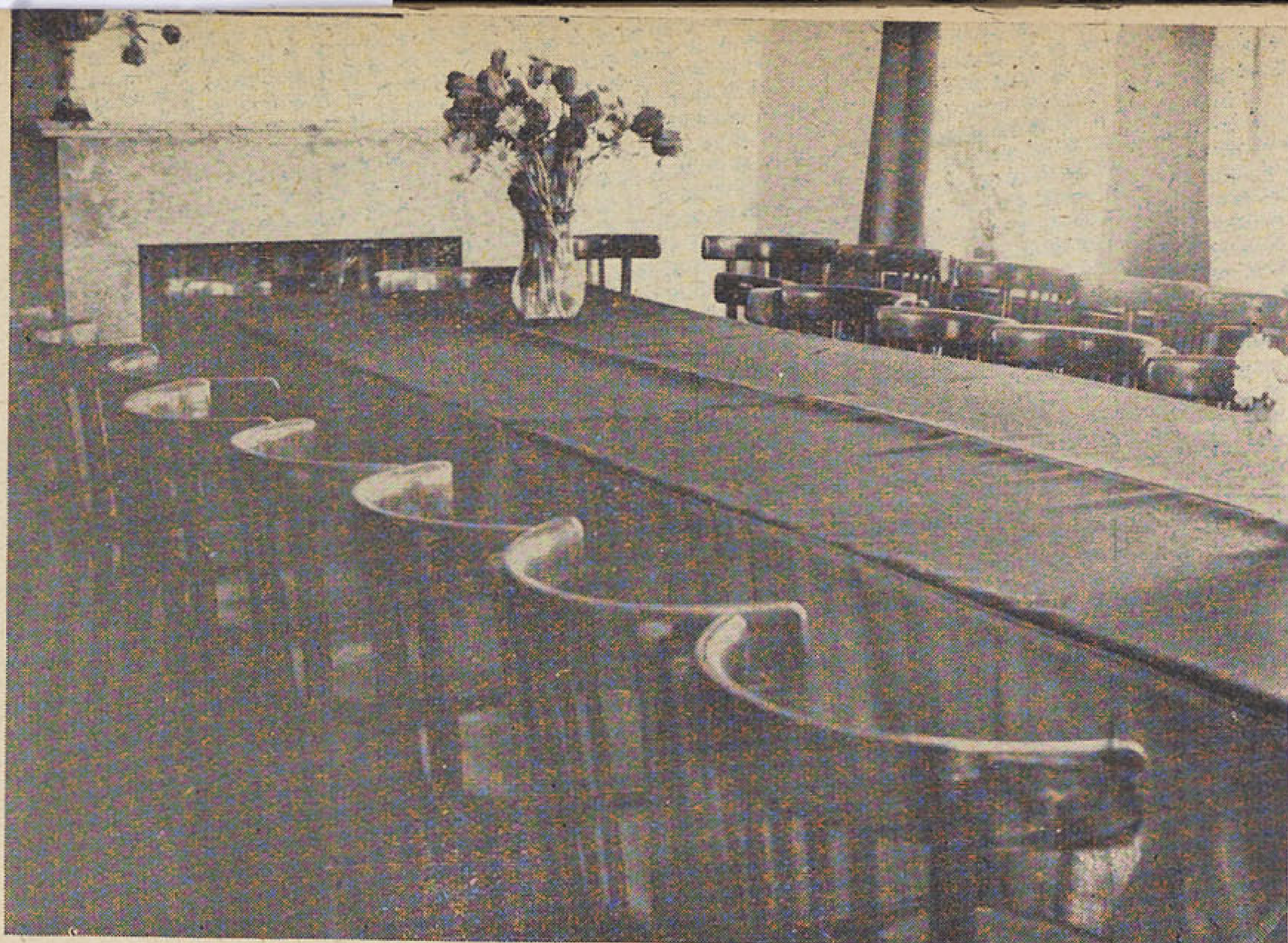
te breiden over geheel ons volk, zoodat eens alle Nederlandsche vrouwen zijn vereenigd in één organisatie.

Wij hebben vanzelfsprekend een rondgang door het huis, gelegen aan de breede De Lairessestraat 153 in Amsterdam-Zuid, gemaakt en werden direct al getroffen door de gezellige, smaakvolle doch bovenal doelmatige inrichting. Overal treft ons dan nog die eenvoudige stijl, welke zoo goed overeenkomt met onze nationaal-socialistische levensovertuiging.

Het huis bevat 14 ruime vertrekken. Daar is de kamer, met de eenvoudige lichthouten meubeltjes en de frissche bloemgordijnen, van de landelijk leidster. Iedere bezoekster zal zich hier dadelijk op haar gemak en „thuis" voelen.

Daar zijn de kamers van de districtsleidster, de administratie, de ledenregistratie, de EHBO., (een mooie ruime kamer waar aan een tamelijk groot aantal cursisten kan worden les gegeven en voorzien van het bij deze lessen benoodigde materiaal met aangrenzende ruime badkamer), de Sociale Zorg-kamer met aangrenzend een ruime opslagplaats voor de goederen bestemd voor Sociale Zorg.

Er is een zaaltje voor het houden van bijeenkomsten, lezingen, filmvoorstellingen, enz. Op een muur van dit zaaltje zijn doeltreffende wandbeschilderingen aangebracht, voorstellende de vrouw in de werkgemeenschap, de vrouw als behoedster van het kind en de vrouw als moeder, die haar terugkeerenden zoon, gesymboliseerd door een W.A.-man, als de nieuwe mensch, begroet.

De vergaderzaal.

Eenvoudig doch gezellig zijn de kantoorkamers ingericht

De wandbeschildering in het vormingszaaltje.

Geheel boven gekomen wachtte ons nog een verrassing; er is namelijk ook een.... logeerkamer. De kameraadskes-functionarissen, die uit andere plaatsen komende haar dienst als spreekster e.d. in Amsterdam of omgeving hebben vervuld en niet meer dienzelfden avond naar huis kunnen terugkeeren, zullen hier een goed en veilig onderkomen vinden.

Het geheele huis geeft een ordelijken indruk, iets dat ook niet anders kan in een nationaal-socialistisch tehuis, want nationaal-socialisme beteekent: orde.

B.

Wij mochten ook nog even de mooie ruime woonkamer van den kameraad huismeester en diens vrouw zien. (Welk een verschil met andere „woon"-kamers van huisbewaarders, welke wij in andere huizen hebben gezien in den kelder — het „sous-terrain", zooals men deze aanduidde!)

En — daar zijn we nu eenmaal vrouwen voor! — het meest hebben we wel „gesmuld" van de prachtige keuken! Zij zal zeer zeker tot haar recht komen, want wij hebben hooren fluisteren, dat er cursussen op èlk gebied zullen worden gegeven.

Ook den achtertuin moesten we even zien en daar wachtte ons alweer een verrassing. „Vrouwen denken ook aan alles" zullen de mannelijke kameraden zeggen. Ja, en vrouwen denken in de eerste plaats aan de kinderen. Want daar in den tuin hebben de Jongeren der N.S.V.O. geheel eigenhandig een alleraardigste tuinkamer ingericht, waar de peuters van die moeders zullen worden „bewaard", die „aan het cursussen" zijn!

Het valt te begrijpen, dat er Zaterdagavond een feestelijke stemming heerschte in het huis op no. 153, waar onze zwart-roode vlag fier wapperde en de voorbijgangers zich vol verbazing afvroegen, wat dàt nou weer voor een N.S.B.-huis was. Je zag ze uit den grond verrijzen!

Omdat de kameraadskes de teleurstelling moesten ondergaan dezen avond haar Leider niet in haar midden te kunnen hebben, werden zij vergast op een filmvoorstelling in het reeds omschreven vormingszaaltje en konden meteen beproeven tot welke dingen zoo'n zaaltje geschikt is. Er werden door den Filmdienst der N.S.B. eenige mooie documentatiefilms uit de Beweging vertoond, welke vanzelfsprekend een luiden bijval hadden.

Tijdens de rustpoos konden wij ons er van overtuigen hoe onze vrouwen „het voor elkaar" weten te brengen door spaarzaamheid en.... een persoonlijk offertje.

Alle aanwezigen werden namelijk vergast op thee, koekjes, en eigengebakken cake en een „hartigheidje"

Wij konden het niet nalaten nog eens door het huis te snuffelen en konden een zekeren trots op „Ons Huis" niet onderdrukken

Daar is dan de tijd aangebroken, dat wij een huis hebben van waaruit zich de draden spannen over geheel het vaderland, draden die eens zullen loopen van vrouw tot vrouw, tot ieder vrouw van het Dietsche volk!

Het was feest dien Zaterdagavond in het huis aan de De Lairessestraat, een zeer bescheiden feest weliswaar, want er wordt nu hard gewerkt in dat huis en het is nu eenmaal zoo, dat onze vrouwen heel hard werken en maar zelden een welverdiend feest genieten.

Maar eens komt toch de dag, dat er een groot feest is, voor heel het Nederlandsche volk, voor àlle Nederlandsche vrouwen, voor Neerlands gansche jeugd, want dàn zal ook òns Volk het nationaal-socialisme hebben begrepen!

BILTHOVEN

De enkele maanden geleden pas opgerichte groep Bilthoven der N.S.V.O. hield in samenwerking met de groepen De Bilt en Den Dolder op 12 Mei j.l. in Hotel Brands haar eersten propaganda-avond.

Reeds bij het betreden van de zaal zag men, dat door de kameraadskes geen moeite was gespaard, om dezen avond te doen slagen. De zaal was smaakvol versierd met veel vlaggen, emblemen, sparrengroen en bloemen. Op een tafel stonden door kameraadskes zelf gebakken koekjes en taarten, welke laatsten bestemd waren voor de Amerikaansche verkooping ten bate van Sociale Zorg. De bijeenkomst was zeer druk bezocht. Onder de aanwezigen merkten wij op den commissaris der provincie, kam. Müller, de districtsleidster der N.S.V.O., kamske Groenewold, de leidster der Deutsche Frauenschaft, mevr. Schulze en mevr. Nieschulz, die Kreisinspektor prof. Nieschulz vertegenwoordigde, voorts de kringleider der N.S.B., kam. Janssen, de groepsleider, kam. Treffers, en eenige functionarissen van het stafkwartier der W.A. en van de P.O.

De groepsleidster, kams.ke Pattist, sprak het openingswoord, waarin zij de verschillende gasten hartelijk welkom heette. Zij vertelde hoe voor de N.S.V.O. in deze plaats zoo kort na de oprichting reeds een groote sympathie bestond, hetgeen ook bleek uit den gestadigen ledenaanwas. Zij hoopte dat ook op dezen avond zich nog vele nieuwe leden zouden opgeven.

De kringleidster, kams ke Bosboom, die hierna het woord kreeg, herdacht allereerst de kameraden, die verleden jaar in de Meidagen voor hun overtuiging hun leven lieten. Onder het staande brengen van den groet werd eenige oogenblikken stilte betracht.

Daarna zette spreekster in groote trekken de richtlijnen der N.S.V.O. uiteen, n.l. ten 1e. het aaneensluiten van alle vrouwen van ons volk, ver van alle partijgeschillen en kerkelijke secten; 2. bevordering en versterking der nationaal-socialistische levensbeschouwing onder de Nederlandsche vrouwen; 3. het openbaar maken en uit den weg ruimen van misstanden en ongewenschte invloeden, die de vrouwen raken, zooals b.v. opvoeding, arbeidsvoorwaarden in fabrieken en werkplaatsen, werkloosheid en woningtoestanden. De N.S.V.O. wil de vrouwen doordringen van het bewustzijn te behooren tot den Dietschen stam, haar verantwoordelijkheid voor het zedelijk en lichamelijk welzijn van haar volk en haar de taak laten zien, welke zij heeft naast den man in de Dietsche volksgemeenschap. Aandacht zal worden besteed aan sibbekunde, het rassenvraagstuk, gezinsopvoeding, ziekenverpleging enz. De spreekster sloot met het voordragen van een gedicht van kams.ke Monsees-v. d. Veen.

Nadat het koortje onder leiding van kams.ke Wittkamp „Vrouwen in een strijdend Volk" en „Het Hartvuur heilig" had gezongen, droeg de soliste, kams.ke Brouwers, een A. B. C. voor, waarvan het keervers door allen werd meegezongen. Dit A. B. C. was door de groepsleidster zelf geestig in elkaar gezet en oogstte dan ook veel bijval. Aan den oproep aan het eind van het lied, om zich als lid op te geven, werd door verscheidene aanwezigen gehoor gegeven.

De verdere leiding van den avond werd daarna in handen van kam. Melchert Schuurman gelegd, welke niet alleen den zang op zijn bekende wijze leidde, doch ook den verkoop van de taarten en andere voor dat doel beschikbaar gestelde giften met groote geestdrift ter hand nam. Het geheel was een zeer geslaagde avond waarbij de saamhoorigheid en de kameraadschap op aangename wijze aan den dag traden.

Automatische girobetalingen

Wij verzoeken onzen abonné's, die hun abonnementsgeld voldoen door automatische overschrijving, aan het Bestuur der Postchèque en Girodienst te Den Haag opdracht te geven het bedrag met 4 cent per halfjaar te verhoogen voor omzetbelasting.

De N.S.V.O. Dordrecht belegde op 29 April j.l. een vergadering in Hotel Ponsen.

In haar openingswoord sprak de districtsleidster, kamske Mussert er haar voldoening over uit, dat deze vergadering zoo goed bezocht was, echter kon het nòg beter en zij verwachtte in het vervolg 'n nòg grootere opkomst, hoewel zij de bezwaren begreep van de huisvrouw die in haar gezin niet zoo gemakkelijk gemist kan worden.

Daarna sprak de districtsleider, kam. Höltke, die aan de hand van de geschiedenis aantoonde hoe Engeland altijd de onruststoker is geweest en altijd winsten boekte, o.m. in den vorm van koloniën, steeds ten koste van andere landen. Adolf Hitler zal daar echter een einde aan maken. Ook wij, Nederlandsche nationaal-socialisten, moeten meewerken aan den opbouw van Europa en toonen dat wij het waardig zijn als een zelfstandig volk onzen plaats in de rij der Germaansche volkeren in te nemen. Met Mussert en onze N.S.B. kunnen we dit bereiken.

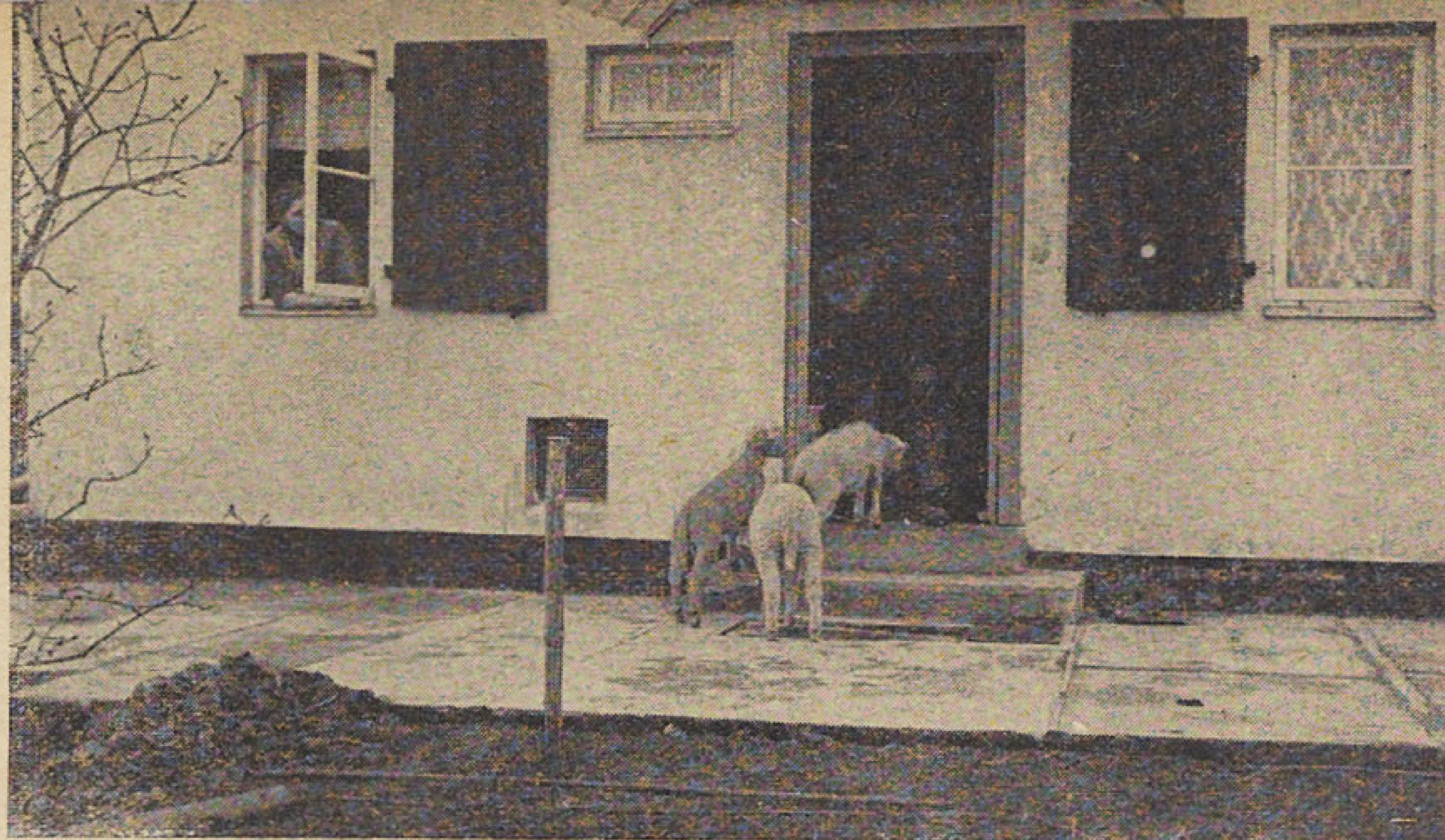
Een dankbaar applaus beloonde spreker voor zijn zeer leerzame rede.

Kamske Mussert deed nog verschillende interne mededeelingen. Er zullen cursussen gehouden worden, o.a. in verpleging, kooken, rhythmische gymnastiek, volksdansen, enz. Zij wekte diegenen, die nog geen lid waren van de N.S.B. en N.S.V.O. op zich onverwijld aan te melden, waarna de vergadering gesloten werd met het zingen van „Alle man van Neerlands stam".

Wie doet me wat?

(Eigen foto)

„In Mei legt ieder vogeltje een ei". — Maar dan komen óók de jonge lammetjes zich als voorjaarsboden bij de menschen, die zij zoo goed vertrouwen, aanmelden! *(Foto-archief).*

Grootmoe buiten

Zonnestraaltje op het pad
Van het achtertuintje
Flikk'ren hier, en blikk'ren daar,
Glippen door de twijgen
Of z'elkaar niet krijgen,
Gluren door de ruiten:
Grootmoe, kom je buiten?

Nu haar boek en gouden bril,
En het warme stoofje.
Daar de leunstoel klaargezet:
Zal het werk'lijk wezen?
Grootmoe gaat wat lezen!
Poesje spint tevreden,
Loopt naar buiten mede.

Grootmoe zit op haar gemak
Bij het rozenperkje
In de lentezonneschijn.
Kijkt in 't boek eens even.
— Waar was zij gebleven? —
Zonnestraaltjes dansen,
Poesjes haren glanzen.

Grootmoe sluit haar oogen eens
Voor die flikker-straaltjes.
't Boek glijdt langzaam van haar schoot.
't Hoofd zoekt zich een stutje,
Grootmoe doet een dutje.
Zon schijnt door de blaren
Op haar grijze haren.

G. E. MONSEES-v. d. VEEN

De gewijzigde opvattingen over de begrippen volk, ras en afstamming hebben ook hun invloed doen gelden in de belangstelling voor de „sibbekunde".

Was het familie-onderzoek tot voor korten tijd nog slechts een voorrecht voor den enkeling, die over voldoende vrijen tijd en geld beschikte en daarbij bovendien slechts belangstelling had voor een afstamming, die terugvoerde tot oude patriciërs of adel, waarbij een gebleken afstamming van arbeiders en boeren vaak een reden was het onderzoek, als zijnde niet verder belangrijk, geheel af te breken, thans zijn de verhoudingen geheel anders geworden en is het door het doordringen der volksche gedachte, ook op het gebied der Sibbekunde, voor iedereen een eereplicht geworden zich af te vragen, wie en wat zijn voorouders waren en hij dient zijn afstamming te kennen.

Door het Hoofd van Afd. V der N.S.B. aangewezen om aan alles, wat op Sibbekunde betrekking heeft in de N.S.B. leiding te geven, roep ik hierbij allen op, die mede willen werken, om zich schriftelijk met mij in verbinding te stellen.

Brieven te richten aan Afd. V (Volksche Cultuur) van het Hoofdkwartier der N.S.B., Afd. Sibbekunde, Maliebaan 35, Utrecht.

L. TEN CATE.

PUZZLE-RUBRIEK

WAT IS EEN KRUISANAGRAM?

VELE kameraadskes hebben wel eens willen weten, wat eigenlijk een kruisanagram was: zij hebben daarop antwoord gegeven, door in vrij grooten getale de oplossing van 't geval in te zenden. Over het algemeen bleek 't nogal niet zoo lastig te zijn. Ziehier, de woorden, waarom het ging:

Horizontaal:

1. branden; 6. weiland; 12. leed; 14. neen; 15. Aarle; 17. mee; 19. meter; 21. fee; 22. laatste; 23. els; 24. fret; 26. aat; 27. snit; 28. e.o.; 29. r.d.; 31. A.P.; 32. me; 33. koord; 34. rekel; 36. arme; 37. klem; 39. Ommen; 41. gleis; 43. ta; 45. e.d.; 46. r.n.; 47.; t.l.; 48. adel; 50. eel; 52. Gera; 54. rem; 55. krullen; 57. mop; 58. immer; 60. wie; 61. Adige; 62. Edam; 65. vaal; 66. genoten; 67. varkens.

Verticaal:

1. blaffen; 2. alree; 3. nel; 4. deel; 5. e d.; 7. en; 8. ieme; 9. lee; 10. anten; 11. dorsten; 13. meta; 16. aero; 17. maand; 18. ester; 20. elim; 25. trommel; 27. spelling; 30. doema; 31. akker; 33. k.r.o.;35. els; 38. Staring; 40. nieuw; 41. galle; 42. slapers; 44. adem; 47. trog; 49. Emmen; 51. elim; 53. Emile; 55. krat; 56. naar; 59. Edo; 62 dak; 64. me; 65. va.

Prijswinnaressen

Onze fraaie prijzen zijn ditmaal gewonnen door de kameraadskes: H. S. Magendans-Van der Pot (Gansemand-Vaderpont, zooals zijzelf er als anagram aan toevoegde!), Utrechtschestraatweg 111, Oosterbeek; A. B. Dallinga-Mulder Anneveensche Kanaal O 19 en G. Hofman, Joh. Verhulststraat 206 boven, Amsterdam-Zuid.

De administratie zal de prijzen een dezer dagen, franco, verzenden.

ONZE NIEUWE OPGAVE

En thans ons nieuwe probleem. Wij begeven ons daarvoor op rekenkundig gebied. Probeert eens bijgaand puzzle-gevalletje op te lossen.

```
   A S T E N
   E T T E N
 P E T T E N
 P U T T E N
 H O L T E N
 ───────────
H O R S T E N
```

De letters om te zetten in cijfers o t.m. 9. U = T.

De oplossing dezer puzzle kan worden ingezonden binnen acht dagen na de verschijning van dit nummer aan het volgende adres:

Puzzle-Rubriek
„De Nationaal-Socialistische Vrouw",
Kaiserstraat 9,
Leiden.

Als prijzen voor de juiste oplossingen worden wederom een drietal fraaie boekwerken beschikbaar gesteld.

Over deze rubriek kan géén briefwisseling worden gevoerd!

Dappere kleine soldaten-vrouw

In het boek „Intermezzo" (Das Lächeln der Penaten), Nederlandsche bewerking van Johanna de Boer, geschreven door E. G. Kolbenheyer, komt een gedeelte voor dat de moeite waard is aan te halen.

Een man die na den oorlog van 1914 in groote moeilijkheden is geraakt en geen werk kan vinden, wordt dapper gesteund door zijn vrouw en komt op een gegeven oogenblik tot de volgende slotsom:

„Overal stond de held, de man aan het front, tot zijn eigen overlast. En de vrouw? De vrouw, die thuis moest blijven om de kinderen, de vrouw die innerlijk bij den man te velde was, de vrouw, die huis en haard en kind voor den man bewaren moest, zij, die geen heldin kon zijn, ook voor hem niet, die geen oogenblik rust vond, niet 's nachts en niet overdag, die duldde, zonder de meesleepende belevenissen van den man te kennen. Wie had er een woord van bewondering, wie had er lof voor de vrouw, voor de heldin aan het huiselijk front, voor haar dagen vol kommer en zorgen. Niemand, niemand; zij zelf in de laatste plaats. En toen het krijgsrumoer verstomd was, toen de laatste man aan het front gevallen was, de laatste gewonde in het hospitaal stierf, wie had haar toen een krans gereikt, haar trouwe plichtsvervulling geëerd? Niemand, niemand. Ze had er niet om gevraagd, ze was gelukkig, wanneer zij voor den thuisgekomen man had mogen verder leven. Haar strijd ging onvermoeid door, haar front bleef en eischte haar gansche ik."

Ook lezen wij nog den verderen gedachtengang van dezen man die denkt:

„Waarom lijdt een huwelijk schipbreuk? Niet omdat man en vrouw de breuk willen, maar omdat de man de zelfverloochening der vrouw onwaardig is, zoodat de vrouw de offers, gebracht aan huis en gezin, een last worden. Door lage zelfoverschatting heeft de man den gevoelstegenstand van de vrouw opgewekt en zijn eigen eer ondermijnd, zonder welke er geen beschaving mogelijk is, terwijl er zonder beschaving geen leven bestaat. De tijd was gekomen die ook uiterste opoffering van den man eischte, zooals hij volkomen zelfverloochening van de vrouw gevraagd had. Waar was de stem gebleven die de vrouw de eer gaf, die haar toekwam?"

Tot zoover de aanhalingen. Deze slaan op het jaar 1914. We leven nu in 1941; weer oorlog. Weer de opoffering van beide kanten, maar toch meer gegroeid. Het lijkt wel of de mensch zich zijn wezen en hooger innerlijk meer bewust is geworden. Wij gaan de goede richting uit ook voor de vrouw. Door het nationaalsocialisme zal de vrouw eindelijk die plaats innemen, die zij verdiend heeft. Wij weten, het nationaalsocialisme is nauw verbonden met het woordje „OFFER". Het is de drijfkracht van deze nieuwe wereldsche strooming. Het beteekent open oog en oor en vooral een warm hart hebben voor elkanders moeilijkheden. De waardeering die daaruit voortvloeit lijdt tot harmonie en wordt de basis van een gelukkig huwelijk.

Wij leven in een grootschen tijd! Naast vernietiging, onmiddellijk opbouw en groei, zoowel materieel, uiterlijk, als innerlijk, geestelijk.

Moge de naaste toekomst er toe bijdragen om mannen en vrouwen meer en meer naar elkander toe te laten groeien, opdat hierdoor een fundament gelegd moge worden dat hecht en sterk is en dat alle mogelijkheden schept tot gelukkige gezinnen en dus tot een gelukkig VOLK.